

Η ΕΙΚΟΝΑ ΣΕ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

Τη μνήμη του μεγάλου Έλληνα εξπρεσιονιστή ζωγράφου Γιώργου Μπουζιάνη, τιμούν το «Μορφωτικό Ίδρυμα της Εθνικής Τράπεζας» και ο σύλλογος «Φίλοι του Μπουζιάνη» με την έκδοση του βιβλίου «Γιώργος Μπουζιάνης - Γράμματα προς τον Χάνριχ Μπάρχφελντ» και παράλληλα την οργάνωση αναμνηστικής έκθεσης με ακουαρέλες, σχέδια και φωτογραφικό υλικό, που λειτουργεί στο ΜΙΕΤ (Θουκυδίδου 13, Πλάκα).

Την Κυριακή (22/10) συμπληρώνονται ακριβώς 30 χρόνια από το θάνατο του μεγάλου ζωγράφου και το συγκεκριμένο βιβλίο έρχεται, τώρα, να σκιαγραφήσει την προσωπικότητα του Μπουζιάνη, δίνοντας ταυτόχρονα ένα μικρό αλλά χαρακτηριστικό δείγμα γραφής του. Η έκδοση αυτών των επιστολών του ζωγράφου προς τον γκαλερίστα του Χ. Μπάρχφελντ, όπως είπε ο πρόεδρος των «φίλων του Μπουζιάνη» κ. Μουράτος, «πράξ δίνει τη δυνα-

τότητα να γνωρίσουμε μια μεγάλη περίοδο της ζωής του, για την οποία οι Έλληνες μελετητές του έργου του δεν είχαν ως τώρα συγκροτημένα στοιχεία, αλλά και να έρθουμε σε επαφή με τον καθημερινό κόσμο του καλλιτέχνη, τις αγωνίες του και τα προβλήματα που είχε να αντιμετωπίσει».

Οι επιστολές αυτές του Μπουζιάνη προς τον γκαλερίστα του στη Λιψία που είχε την αποκλειστική διάθεση των έργων του, είναι γραμμένες στα διαστήματα 1925 - 34, και 1947 - 1951, και αποτελούν μοναδικό χρονικό των σχέσεων του μεγάλου εξπρεσιονιστή καλλιτέχνη με έναν έμπορο έργων τέχνης και ταυτόχρονα καλλιεργημένο άνθρωπο, ένα στοχαστή που θαύμαζε απεριόριστα τον ζωγράφο» όπως είπε ο γεν. γραμματέας των «Φίλων του Μπουζιάνη» κ. Φαίδων Μίχος στον οποίο ανήκει η επιμέλεια της έκδοσης, η μετάφραση από τα γερμανικά και οι ση-

μειώσεις που περιέχονται σ' αυτή.

Μέσα λοιπόν απ' αυτές τις επιστολές, που κατ' επίφαση μόνο ασχολούνται με εμπορικές δοσοληψίες, ανακαλύπτουμε έναν Μπουζιάνη που δεν γνωρίζαμε ως τώρα. Ανακαλύπτουμε τον τρόπο που ζούσε στη Γερμανία, και κυρίως τα οικονομικά προβλήματα που αντιμετώπιζε και τον αγώνα του να μπορέσει να εργαστεί και να δημιουργήσει σε αντίξοες συνθήκες δίχως όμως ποτέ, να υποκύψει σε υποχωρήσεις εις βάρος του έργου του. Είναι μια εποχή όπου παρά τους ενθουσιαστικούς επαίνους της κριτικής, το πρωτοποριακό έργο του Μπουζιάνη δεν βρίσκει ανταπόκριση από το αγοραστικό κοινό, και αναγκάζεται να στηριχθεί στη βοήθεια του Μπαρχφελντ. Όταν αυτή όμως λιγοστεύει αρχίζει ένα ατελείωτο δράμα για τον καλλιτέχνη. Και όπως επεσήμανε ο κ. Μίχος «η ζωή του συνθλίβεται ανάμεσα στις βιοτικές ανάγκες

και στο πάθος του για την εικαστική δημιουργία, που την εμποδίζει η έλλειψη υλικών ζωγραφικής. Η απόγνωση όμως δεν τον καταβάλλει, αντίθετα γίνεται αγώνας και πάλη για την τέχνη. Τα γραφόμενά του δείχνουν τον άνθρωπο και τον καλλιτέχνη σε όλο του το βάθος και ήθος και δίνουν τις διαστάσεις της πνευματικής του φυσιογνωμίας».

Η επιστολογραφία - 689 σελίδες - περιώθηκε σε μικροφίλμ, από τους «φίλους του Μπουζιάνη» (1963) μετά το θάνατο του ζωγράφου. Επειδή όμως ήταν μονομερής, την προσωπικότητα του γκαλερίστα Μπάρχφελντ σκιαγραφεί ο ιστορικός της γερμανικής λογοτεχνίας Φριντς Μπέντγκερ, φίλος του Μπουζιάνη και του Μπάρχφελντ, με δοκίμιό του που περιέχεται στην έκδοση, η οποία συμπληρώνεται με 2 αυτοβιογραφίες του ζωγράφου και με τις γερμανικές κριτικές της περιόδου των επιστολών.